

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag, som blev forelagt Rigsdagen i dennes sidste ordentlige Samling, naaede ikke at blive behandlet til Ende, idet Forslaget, efter at være forelagt Landstinget, hvor det underkastedes 1ste Behandling, af dette Ting henvisedes til et Udvalg, fra hvilket der ikke kom til at foreligge nogen endelig Betænkning. Forslaget fremsættes derfor herved paany i uforandret Stikfælse under Henvisning til de Bemærkninger, hvormed Forslaget sidste Gang blev forelagt, idet man dog ikke skal undlade at gøre opmærksom paa, at der i de nævnte Bemærkninger, Rigsdagstidende 1894—95, Tillæg A. Sp. 2309, ved en Inkurie er indløbet en Urigtighed, forsaavidt det der i al Almindelighed er sagt, at der ikke høves Udpantningsret for Statskassens Fordring paa Stempelafgift og Arveafgift, og at disse Afgifter saaledes ikke ville falde ind under Bestemmelsen i Forslagets § 3 Nr. 3. Dette er kun rigtigt i den Forstand, at Udpantningsret ikke vil høves straks med det samme, at Afgiftspligten er begrundet, og at sølgelig tre Aars Fristen ikke kan blive at regne fra dette Øjeblik. For Stempelafgiftens Vedkommende medfører Reglen i Stempelovens § 88 — i hvilken Udpantningsloven næppe kan antages at have gjort nogen Forandring — at en Fordring, som er forsynet med Ud-

pantningsret, først kommer til at foreligge, naar Stempelresolution er afgiven; og for Arveafgiftens Vedkommende vil der, naar det at Fdg. 12te Sept. 1792 § 3 siger, at Afgiften „forfalder ved Arveladerens Død“, først kunne foreligge Grundlag for Udpantning, naar den Tid er indtraadt, da Afgiften efter Reglen i den anførte Paragraf kan forlanges indbetalt. Først fra det saaledes betegnede Tidspunkt vil der derfor kunne blive Plads for tre Aars Fristen (ligesom Fristen efter Udpantningslovens § 2 først kan blive at regne fra dette Tidspunkt); Forældelse af Arav paa et Stempelafgiftsbeløb, for hvilket der ikke er afgivet Resolution, vil der derimod først kunne blive Spørgsmaal om efter ti Aars Forløb fra den Tid, da Stempelpligten burde have været berigtiget. Noget Betænkelighed ved — saaledes som det ogsaa stedse har været tilfældet i de Udcast, paa Grundlag af hvilke Lovforslaget er affattet — at underkaste de ommeldte Afgifter tre Aars Forældelse (med Fristen regnet for det ovenfor betegnede Tidspunkt), kan der formentlig ikke være; som fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, Rigsdagstidende 1894—95, Tillæg A. Sp. 2326, vil om fornødent Reglen i Forslagets § 7 kunne yde Hjælp, hvor der maatte være lagt Skjul paa noget Forhold, som begrunder Afgiftspligten.